

Polonaise

Niets is vandaag wat het lijkt. En niemand is wie hij is. Ook Robin niet. Hij is verkleed als boer. Hij heeft een blauwe kiel aan en een rode zakdoek om zijn hals en een oude pet van opa op zijn hoofd. Robins vader en moeder hebben ook hun carnavalskleren aangetrokken. Ze doen net of ze.... Robin kijkt speurend om zich heen. Waar zijn papa en mama gebleven?

Plotseling klinkt er luid geblaat: 'Mé-é-é-é!'

Robin wordt bijna omvergelopen door een meisje dat als schaap verkleed is. 'Inhaken en meedeinen,' zegt het schaap. 'Het is maar één keer per jaar carnaval!'

Robin vergeet even dat hij eigenlijk op zoek is naar zijn ouders. Hij pakt het schaap bij haar trui vast en hobbelt er achter aan. Een piraat pakt Robin bij zijn schouders vast.

Plotseling blaast er iemand hard op een fluitje. Een boze stem zegt: 'Wat zijn jullie aan het doen? Hebben jullie hier wel een vergunning voor?' 'Wat krijgen we nou?' zegt een meisje met een drakenpak. 'Politie,' zegt Robin. 'We worden tegengehouden door een nepagent.'

'Wat doen we dan verkeerd?' wil de piraat weten. 'Het is toch carnaval?' 'Weten jullie wel dat carnaval vroeger streng verboden was?' zegt de agent. 'In de meeste steden mocht niemand verkleed de straat op.'

'Ik heb juist gehoord dat de mensen vroeger drie dagen feestvierden,' zegt een meisje met een clownspak.

'Daarna gingen ze veertig dagen vasten tot Pasen begon.'

'Ja, zoiets heeft mijn moeder ook verteld,' zegt de piraat. 'Ze bewaarde al haar snoep in een beschuitblik. En na veertig dagen propte ze zich helemaal vol.'

'Gelukkig hoeft dat nu niet meer,' zegt Robin. 'Maar nu ben ik al een hele poos mijn ouders kwijt. Ze zien eruit als een heks en een indiaan. Hebben jullie die misschien gezien?'

'Nee, nergens gezien' zegt de piraat. 'Maar maak je maar niet druk. Gewoon doorgaan met lol maken, zingen en dansen. Je komt ze vanzelf wel weer ergens tegen.'

Robin springt, zingt en danst met de anderen mee. Toch kijkt hij af en toe zoekend om zich heen. Van zijn ouders is geen spoor te bekennen. Wat hij wel ziet, is een podium met daarop een hele rij mannen, vrouwen en kinderen met prachtig versierde mutsen op hun hoofd. 'Dat is de Raad van Elf,' zegt het schaap. 'We moeten buigen en groeten'. De hele rij maakt een diepe buiging. Ze krijgen van de Raad van Elf een luid applaus. Een meisje springt van het podium en haakt in. 'Wie ben jij?' vraagt Robin. 'Ik ben de prinses,' zegt het meisje. 'Een echte prinses, de jeugdprinses van dit dorp, om precies te zijn.' Robin kan zijn oren niet geloven. Er loopt een echte prinses mee in hun polonaise!

Naar het verhaal van
Arend van Dam en Alex
de Wolf

Polonaise Close Reading

Sessie 1:

In de inleiding lees je over wie het verhaal gaat en ook al een beetje waar het over gaat.

1. Wie is de hoofdpersoon van dit verhaal? _____
2. Waar is de hoofdpersoon? _____
3. Wat gebeurt er? _____

In de kern wordt het verhaal verteld. Je leert andere personen kennen en er gebeurt iets.

Daarna wordt het verhaal afgesloten met een slot. Dit verhaal is eigenlijk nog niet helemaal afgelopen.

Hoe zijn de kinderen verkleed? Zet een rondje in de tekst om alle kinderen, zodat je kunt lezen hoe ze er uit zien. Schrijf dat hieronder op.

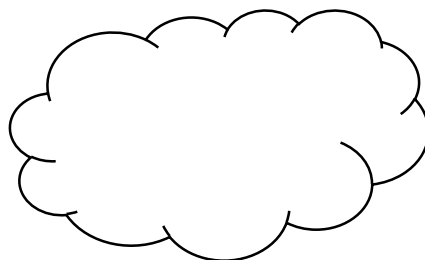

Sessie 2:

We weten nu waar en over wie het verhaal gaat. Nu gaan we kijken wat er allemaal wordt verteld over carnaval.

Schrijf in het midden van de woordwolk 'carnaval' en zoek in de tekst naar woorden die jou iets leren over carnaval.

Sessie 3:

Aan het einde van de tekst heeft Robin zijn ouders nog niet gevonden.

Bedenk waar de ouders van Robin kunnen zijn. Hoe loopt het verhaal af, denk je?

Schrijf het slot van dit verhaal:

Maak er nog een passende illustratie bij:

